În această lume găsesc totul, până și eternitatea

On Octombrie 05, 2018

Încearcă să dai glas realității prin intermediul unei opere care își găsește reprezentarea într-o existență care se păstrează în memoria unui timp mereu prezent.

Contactele avute cu artele cele mai dinamice din lumea vizuală, pe care însăși timpul le-a făurit în goana spre un punct fără întoarcere, m-au făcut să cred că fiecare artist se limitează la anumite teme, la anumite modalități de identificare a modelelor de inspirație printre numeroasele versiuni ale unor opere aduse anterior la cunoștință.

Dar întotdeauna arta care mi-a atras cel mai mult atenția este un fel de combinație între coloritul pânzelor, crescând în diversitate și suplețe, și raza de lumină trecută printr-o prismă, într-o cameră obscură, descompunându-se în raze colorate diferit, asemănătoare culorilor curcubeului. Dependența de lumină este un ideal de frumusețe izvorât din bezna unui secol fără busolă, din existența unei lumi fără repere sau din sufletul unui artist care știe să privească totul cu alți ochi.

Atunci când privesc un tablou al lui Christopher RW Nevinson mă simt ca și când aș experimenta o halucinație, potrivit căreia pot să percep evenimente sau lucruri care nu există, satisfăcând un impuls primordial aflat la rădăcina existenței mele construită printr-un răspuns la solicitările unui univers interminabil. Spectrul vizibil al privitorului, pentru un artist nemuritor, poate fi socotit ca o umbră de îndoială în focarul unei oglinzi care reflectă părțile instanței unui spațiu-timp curbat în urma imaginării unui "dincolo" de cunoașterea empirică.

Artistul acesta caracterizat de un realism sobru își petrecea ceasurile de insomnie discutând cu mine planuri care-i înseninau starea de spirit, ca niște splendide stele călăuzitoare, a căror reușită îl interesa mai mult decât firimiturile de existență ce le-ar fi dobândit în plus dacă ar fi pictat printr-o pânză cenușie toate ororile războiului prin care a trecut.

Leadership: Ești capabil să surprinzi începutul unei lumi a cărui timp se acumulează într-un singur loc, dar având ramificații în orice viitor al oricărui eveniment major?

Nu am fost de-acord cu el în privința semnificațiilor atribuite imaginii unui eveniment major redat prin jocuri de oglinzi și lentile, cum era probabil coliziunea violentă a Transatlanticului cu un dig. Însă Nevinson continua să pretindă că toate misterele artei și toate dedesubturile ei se manifestă în primul rând în măiestria de a obține un spațiu mai mare de explorat, combinând mai multe funcții într-una singură și în același timp dând senzația de contopire între mai multe lumi.

Fără adăugiri ulterioare, dar legat de un fir roșu al destinului, "The Arrival" surprinde începutul unei lumi a cărui timp se acumulează într-un singur loc, dar având ramificații în orice viitor al oricărui eveniment major. Nu este vorba despre o călătorie plină de surprize în minunata lume a fanteziei, ci și despre răsucirea unei oglinzi spre un nou început de univers artistic.

Marele artist a fost fascinat de ideea de "simultaneitate", atrăgând atenția prin complexitatea detaliilor greu de imaginat, în încercarea de a surprinde într-o singură compoziție numeroasele vederi și mișcări dintr-un singur moment.

De fapt, întreaga lui existență lua în considerare natura unei oglinzi care dezvăluie doar ceea

ce se reflectă într-un timp lipsit de conștiința limbajului și a morții. Compoziție luminoasă, a căror proprietăți originale se deosebesc prin culorile născute din refracții sau reflexii ale corpurilor naturale.

"The Arrival" este un fel de punere în oglindă a unei modalități de amplificare a unor evenimente pline de neprevăzut pierdute în interiorul unui spațiu de ordin supranatural sau metafizic. Imaginea pare a fi un mijloc de expresie a adevăratelor dimensiuni pe care universul le dă lumii definite într-un timp scurt de realitate.

Astfel, am început să cred despre mine ceea ce însăși Nevinson credea despre arta sa: că sunt alcătuit dintr-o materialitate a cărei fenomenologie poate fi înțeleasă numai prin elaborarea unui sistem cromatic spațial.

Leadership: Ești pregătit să beneficiezi de accesibilitatea unor teritorii mai largi de conținut, revelate de misterele unei vieți trăite la întâmplare care învăluie destinul unei relații speciale cu câmpul unei reprezentări spațiale?

În fiecare conversație, odată cu fiecare reprezentare a liniei în creion, până în cele mai mici detalii ale construcției picturale, am trăit cu anticipație anumite faze ale viitoarei mele înțelegeri despre profunda legătură dintre spații, timpuri, evenimente și realitățile lumii. Fiindcă asta este atitudinea artistică standard a celui ce vrea să cuprindă infinitul într-un singur loc.

Misterele unei vieți trăite la întâmplare, o raritate de mare preț pentru un optim al modurilor ficționale de expresie, sunt asigurate de mărturia reîncarnării mele în obscuritatea unei nopți interminabile atunci când pictorul britanic își termina tabloul, dându-i ultima tușă de penel cu un lac transparent.

Artistul cel mai folositor universului este eroul care își urmează calea destinului cu necesitatea interioară de a furniza o dovadă a nemuririi gloriei sale, trăind prin toate secolele numai datorită copleșitoarei dimensiuni a ceea ce-a lăsat ca moștenire în urma unei vieți dedicate artei de dincolo de profit.

Se vede de aici cât de greu este aplici un stil expresionist, reintegrator a "multiplului în unic", dincolo de oglinda Sinelui, pentru a surprinde o realitate ce trebuie trăită asemenea unei enigme ce trebuie dezlegată. O reprezentare spațială care face loc subiectivității are efectul unei explorări de anvergură în opera unui artist care știe un lucru: creativitatea este peste tot, în orice format.

Dacă vrei să fii acceptat în rândul imaginilor preferate de univers, într-o noapte plină de stele, însoțit doar de lumina blândă a lunii, trebuie să-l tratezi pe acest artist, indiferent câte clase are, ca pe o ființă superioară desprinsă dintr-un plan al universului pentru a naște lumea în care TU să fii de necuprins, având o misiune grea acolo unde el muncește și trăiește.

Şi, evident, nimeni nu-l înțelege. Pentru că el este o parte din tine, iar tu ești acea năzuință spre totalitatea existenței, o pornire plină de forță spre totalitatea absolută ce este cu imposibil de reconstituit pe calea empirică, ci doar spirituală.

Leadership: Ești vrăjit de scânteia creativă a unei emoții definitiv intuite să te constitui ca formă de spiritualitate într-un model fundamental și cauzal pentru toate manifestările tale de sensibilitate și frumos?

L-am crezut întotdeauna singur pe Nevinson, tocmai fiindcă era încrezător în atuurile unui spectacol inedit de oglinzi și reflecții, atât de bine ancorat în măreția propriei firi, ca și când ar fi avut ceva din măreția fastuoasă a unei vieți veșnice. Am fost tentat să cred că omul acesta nu doarme niciodată, nu mănâncă niciodată, nu râde și nu glumește niciodată. Dar în el se simțea acea trăire care compensează orice grijă lumească, orice poftă, orice necesitate trecătoare.

Indiferent de situație, pe un asemenea artist al detaliilor cele mai mărunte nu trebuie să-l tratezi ca pe un om oarecare, ci ca pe un duh fără lampă, pitit într-o galerie de artă plină de savoarea pasiunii pentru temele atemporale, în care nu există igrasie, ci doar acea lucire indiscretă a ochilor care surprind mirajul unei frumuseți atipice.

Dacă ar trebui să mă constitui ca formă de spiritualitate într-un model fundamental și cauzal pentru toate manifestările mele de sensibilitate și frumos, ca un drum divizat în mai multe direcții artistice, de la banal la sublim, m-aș autoprograma de fapt pentru un soi de înțelegere a universului condensată într-o materialitate grea de mister, devenind tot mai puțin comunicabilă, tot mai fortuită.

Nu voi uita niciodată că arta este un strop din lumină, un strop din întuneric, un strop din nemurire. Fiecare epocă operează încă o triere a posibilităților deschise fiecărei aspirații spre înaltul poetic al unui albastru perceput numai din vârtejul unui carusel de amintiri. În această lume (a tabloului futurist) găsesc totul, până și eternitatea, infinitul materiei, chiar dacă ea umblă deghizată într-un spirit foarte bătrân, dar mereu înnoitor.

Frumusețea unei reprezentări spațiale cuprinde măreția unei vieți în care se reflectă prelungirea nesfârșită a unei constante numită "amintire".

În această lume găsesc totul, până și eternitatea, dacă încep să gândesc precum un pictor care știe să dezvolte o compoziție amplă, în perspectivă cromatică, dintr-o experiență de viață care îi permite să vadă lumea prin oglinda unui univers indestructibil.

Source: https://neculaifantanaru.com/in-aceasta-lume-gasesc-totul-pana-si-eternitatea.html